

af nogen Husmandsforening. Dette Hovedsynspunkt maa fastholdes, men det er ikke blevet fastholdt, som det kunde ønskes, for det Aar, der er gaaet. Jeg stoler paa, at naar Husmandsforeningerne, som jeg haaber fremdeles at kunne overlade Administrationen af Bevillingen, forstaa, at det er Mening og Villien, at det skal saadan være, som jeg her har sagt, bliver det ogsaa saaledes.

Saa er der et andet Spørgsmaal angaaende Husmænd, som jeg ikke skøtter meget om at blande mig i, men som jeg er nødt til at berøre, da det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) i Gaar gjorde sig skyldig i det samme som ved Finanslovens første Behandling, nemlig at drage mig frem som i en vis Grad solidarisk med ham i Maaden, hvorpaa han har skiftet Formænd i Amtskommissionerne. Han paaberaaber sig Affattelsen af Loven af 30. April 1909 som fuldgyldig Grund for ham til at gøre, hvad han nu bliver angreben eller i alt Fald kritiseret for. Jeg afviser imidlertid paa det bestemteste enhver Meddelagtighed i den Administration, det ærede Medlem der har anvendt. Med Hensyn til de nyudnævnte Formænd henviser jeg til, hvad jeg derom sagde ved første Behandling, det staar jeg ved. Men jeg skal ikke nægte, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem som Landbrugsminister optraadte, isærlig Grad har overrasket mig. Der er blevet talt om det tidligere Ministeriums fine Administration, som skulde være et Mønster for kommende Ministerier, og som navnlig ogsaa kunde være et Bevis mod foregaaende Ministerier. Jeg vil da sige — jeg taler ikke om Resultatet, ikke om de 8 nye Formænd og deres Kvalifikationer, det er ikke det, det kommer an paa, det, det kommer an paa, er Forholdet overfor de afgaaede Formænd, den rent embedsmæssige Udøvelse af den administrative Handling —, at jeg tror ikke, nogen forhenværende eller nogen for Tiden fungerende Minister vil stille sig ved Siden af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds og iklære, at en saadan Administration er god og forsvarlig.

Det ærede Medlem har ved det Forsvar, han har ført derfor, paa uomtvistelig Maade godt gjort Handlingens Uforsvarlig-

hed. Han har ved det Forsvar, han har ført for denne Række af Afskedigelser og Udnævnelser, kastet en Skygge over paa de afgaaede Formænd, som han ikke vil vedstaa, naar det kommer til Stykket. Det ærede Medlem siger, at de nyudnævnte Formænd repræsenterer Sagkyndigheden, at det var ham om at gøre at faa dygtige Mænd paa disse Pladser. Men dermed har han sat en Plet paa de afgaaede Formænd, og det har det ærede Medlem ingen som helst Adkomst til. Dertil kendte han for lidt til de afgaaede Formænds Virksomhed. Han kunde ikke kende den, og det ærede Medlem har ikke hos Departementet søgt eller faaet noget til Begrundelse af denne mærkelige Handling. Jeg har ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger af Hensyn til, at det ærede Medlem atter i Gaar paaberaabte sig mig som den, der har gennemført Loven. Det ærede Medlem nikker. (Poul Christensen: Ja, jeg gør). Det ærede Medlem er saa fripostig fremdeles at ville paaberaabe sig mig som paa nogen Maade solidarisk med det ærede Medlem i denne mærkværdige administrative Handling. Jeg afviser det ærede Medlems Forsøg i saa Henseende som ganske uberettiget. (Poul Christensen: Jeg gør ikke Ministeren solidarisk). Jo, det er det, det ærede Medlem gør. (Poul Christensen: Nej, jeg anerkender Ministerens Fripostighed). Det ærede Medlem taler om, at det er sagkyndige Folk, han har udnævnt. Jeg skal sige — det ligger i Forholdets Natur, jeg fornærmer dem ikke ved at sige det —, at de staa ikke Maal gennemgaaende med deres Forængere. Det kunne de ikke, og de ere sikkert selv de første til at erkende det. Naar derfor det ærede Medlem siger, han har udnævnt dem, fordi de fortjente at udnævnes paa Grund af deres Dygtighed, har han dermed sat en Plet paa de 7 afskedigede Formænd, som disse ikke have gjort sig fortjente til. Jeg har lige saa meget Kendskab til de 7 afgaaede Formænd som det ærede Medlem, men jeg tilstaa, at mit Kendskab er ikke for mig stort nok til, at jeg turde have afskediget dem uden at raadsørge Departementet.

Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Syendsen) har talt om Sagen, og jeg tror, de Ord, han fremsatte for det høje Ting i denne Forbindelse, fortjene Paaagtning.